

Моятъ животъ и дейность.

I. Детство и първи спомени.

Роденъ съмъ въ гр. Сливенъ, на голѣмъ день — Благовещение, 25. III. 1873 г., като *девето* по редъ дете на родителитѣ си. Изглежда, че не съмъ билъ посрещнатъ намръщено, защото и следъ менетѣ си пожела-ли още две момиченца, та станахме *единадесетъ* деца, 6 сестри и 5 братя, отгледани всички живо-здро-во, безъ да има нужда отъ лѣкарска намѣса.

Кръстенъ съмъ следъ една седмица, въ катедрал-ната черква Св. Димитрий, на името на вуйка си Пе-търъ. Понеже тоя день билъ Връбница, попътъ поже-лалъ да бжда нареченъ Върбанъ, та малко останало отъ твърдъ камъкъ — да стана на крехка върба. Въз-приемницата отъ купела е била хубава мома, кръстница ми Финка, не защото е отъ Финландия, а поради това, че официалното ѝ име било Зарафина. Кръщелното ми свидѣтелство е написано собственоручно отъ енорийския ни свещеникъ, благообразния икономъ попъ Димитъръ, който отпосле, като дете, не зная защо, азъ оприличвахъ винаги на дѣдо Господъ. Тамъ датата на рождението ми е писана 1 априлъ, т. е. съ шестъ дни по-късно. Види се тая малка грѣшка е при-чината, дето всички ми казватъ, че изглеждамъ по-младъ, отколкото съмъ въ сѣщность.

Отъ първитѣ години на живота си, за щастие, нищо не помня. Вѣроятно не ще да е имало съ мене нѣкои „особени“ приключения, освенъ физиологич-нитѣ. И толкова по-добре за да не се обременява крех-ката паметъ съ банални нѣща, а и мозакътъ правилно да расте.

Споменитѣ ми почватъ отъ зимата на 1877 г., т. е. ко-гато съмъ билъ на повече отъ 4 години. За жалость, тѣ сж твърде печални. Защото това е било въ разгара на Руско-турската освободителна война. Въ нашата голѣма кжща бѣха се насѣбрали да живѣятъ съседитѣ ни отъ махалата, види се изплашени отъ турцитѣ. По-следнитѣ, предъ страха на приближаващитѣ се руски